

posvečen v te stvari kakor Slavko. — „Veste kaj?“ se oglasi naenkrat Slavko. „Dajmo kaznovati z električnimi udarci naše neverne Tomaže!“

„Kaj bi jih rad povabil gor?“

„Da, nekateri so že rekli, da bi radi videli. Da pa ne bo nobenega sovraštva med nami, povabimo vse.“

„Dobro, dobro,“ mu rečem „da bodo zraven kazni tudi lep užitek imeli, hočem pripraviti za prihodnjič nekatere poizkuse, ki so tudi zate novi.“

(Dalje.)

Posetiti travnike moram...

*Posetiti travnike moram,
kjer trgal jaz rožni sem cvet.
Da, preden ločiti se moram,
posetim jaz zadnjič jih spet.*

*Posetiti moram potoček,
kjer kopal, umival sem se.
In sredi potoka otoček,
odkoder sem gledal v vodé.*

*Posetiti moram studenček,
po logu zelenem vijoč,
kjer spletal s tovariši venček,
vesele sem pesmi pojoč.*

*Naposled še v gozdič veseli
napotiti moram tja se,
kjer kosi in slavci so peli...
Ah, vas zapustiti mi je!*

*Odcveli so travniki meni,
odcvele so trate krasné;
potoček odtekel je meni,
utihnilo petje zamé.*

Zagorski.

